

”ואשמע את קול ד’ אומר,
את מי אשלח ומי ילך לנו?”

על הסף,
והדממה — כתהום.

כל המרחבים שותקים,
נושאים את עמלם,
הנה הנה,
קו הסיום.

האווירים הרחוקים,
נושמים פתאום,
והשמים פתוחים.

ירוק הדשא, וגדול האור,
תם המסע.
הגענו אל היום.

היום,
מחדש נפקד,
מי חל,
ומי חילה נפשו בסערה?
ומי נפל חלל, ולא זכה ליום?

למי שוב ינתן הצו,
ומי — אף אם נפטר —
נפשו נידב,
למען יום הדרור?

”ואומר,
הנני,
שלחני”